

erdiko kaira

Musikene

Berriz afinatuko ote da goi mailako musika eskola?

Carmen Rodriguez Suso koordinatzaile nagusiaren dimisioak amaiera eman diezaioke Musikenek azken bi urteetan bizi izandako egoera aztoratuari. Goi mailako musika eskolaren kudeaketarako eratutako bi batzordeek izango dute orain Musikenera normaltasuna eramateko ardura, eta batez ere, musika hezkuntzari kalitatea itzultzeko erronka.

ANDER PEREZ

JUAN CARLOS RUIZ / ARGAZKI PRESS

UZTAILEKO LEHENBIZIKO ASTEAN bukatuko da ofizialki ikasturtea Musikenen, baina ez edonola. Badira egunak ikasleak klasera ez doazela, zentroaren kudeaketa salatzeko greban. Carmen Rodriguez Susok gidatutako zuzendaritza taldearen jarreraren kontra azken bi urteetan piztutako mobilizazio eta protestetan azkena izan da iragan maiatzaren 19an hasitako greba. Helburua argia zen,

Donostiako Bulebarrean kontzertuak eskaini zituzten Musikeneko ikasleek, besteak beste, zentroak bizi zuen egoera salatzeko.

Musikene normaltasun egoerara itzultzea, eta horretarako, ezinbestean, Rodriguez Susok kargua uztea. Iragan ekainaren 15ean eman zuen dimisioa koordinatzaile nagusiak. Hori izan zen “konponbiderako lehenbiziko pausoa”, Musika Hizkuntza eta Hezkuntzaren Pedagogiako ikasle den Beñat Rallaren ustez.

2009ko urrian izendatu zuten Rodriguez Suso Musikeneko koordinatzaile nagusi,

ANDONI CANELLADA / ARGAZKI PRESS

eskolako patronatuko presidentek, Eusko Jaurlaritzako Hezkuntza sailburu Isabel Celaak, hala proposatuta. Kargura iritsi eta hilabetera egindako adierazpenetan, “metro koadroko horrenbeste irakasle eta kudeatzailer on izatea Musikenaren harrotasunerako arrazoi nagusietako bat” zela nabarmendu zuen Rodriguez Susok.

Hitzok, ordea, ez zetozen bat errealitatearekin. Izendatu eta gutxira Musikeneko araudi organikoa bertan behera utzi eta zentroko zuzendari artistikoa eta zuzendari kudeatzailea kaleratu zituen Rodriguez Susok, haien tzako ordezkorik aurreikusi gabe. Orduan jakin zen eskolako hainbat karguk eta sailburuk dimisioa eman zutela ere, politika berriarekin haserre. Politika horrek Musikeneko aldeketa sakonak aurreikusten zituen, Susoren aurretik egondako zuzendaritza taldeak musika eskola egoera “jasanezinera” eraman zuela argudiatuz eta murrizketa ekonomikoak ezinbestekoak zirela azpimarratuz. Zentzu horretan, eta eman berriak ziren kaleratzeak zirela eta, “egoerak larritasunez hartu beharreko zenbait neurri exijitzen” zituela adierazi zuen Pedro Luis Ariasek, Eusko Jaurlaritzako Unibertsitate eta Ikerkuntzako sailburuordeak.

Irakasleen, eta batez ere, ikasleriaren artean sortzen hasiak ziren ahots kritikoak areagotu besterik ez zituzten egin zuzendaritzaren neurri berriek. 2010eko otsailean, Musikeneko Ikasleriaren Eskubide eta Betebeharren Araudia sinarazi zitzaizkien zentroko ikasleei. Bost orritako agiriaren puntu batek erakarri zuen arreta, eta protestak eragin. Araudiaren arabera, zuzendaritzak hutsegite oso larritzat jotzen zuen, eta hortaz, ikaslearen kaleratzea eragin zezaketen “kanpora begira Musikenaren izen ona eta irudia kaltetzen duten jarrerak”. Neurri horrekin, jada errezeloa sortzen hasia zen politikaren kontrako ahots kritikoak estaltzen zituen praktikan Rodriguez Susoren taldeak. Hain zuzen

Kritikei erantzuteko prentsaren aurrera atera zen Rodriguez Suso maiatzean. Parean izan zituen ikasleak eta ez ziren lasaitu azalpenekin. Ekainaren 15ean dimititu zuen azkenik Musikeneko koordinatzaileak.

Izendatu eta gutxira Musikeneko araudi organikoa bertan behera utzi eta zentroko zuzendari artistikoa eta zuzendari kudeatzailea kaleratu zituen Rodriguez Susok

ere, garai hartan kaleratu zuten Musikeneko hainbat ikasle eta irakaslek *Musikene salba dezagun* manifestua, kudeaketa berriak urte luzeetan “eraikitako eredu” arriskuan jartzen zuela salatuz (egun musikarekin lotutako 2.700 pertsonen atxikimendua dauka testuak).

Juan Carlos Perez zuzendari artistikoa berriaren izendatzeak ere eragin zituen ika-mikak, 2010eko apirilean. Itoiz taldeko kide eta konpositorearen ibilbide artistikoa zalantzan jarri gabe, musika titulaziorik eta kudeaketa akademikoan eskarmenturik gabeko pertsona zela salatu zuten ikasleek. Aukeraketarako irizpideak goi mailako eskolako zuzendari akademiko bati dagozkionak ez zirela kritikatu zuten. Irakasleek ere “harridura” azalerazi zioten zuzendaritzari, eta hautaketa “desegokia” iruditzen zitzaizela jakinarazi. Perezek, kritiketatik ihesi, Musikeneko patronatuaren erabakian babestu zuen bere burua, ETBri eskainitako elkarrizketan: “Nik nire curriculumak aurkeztu nuen, eta patronatuak egokitzat eman zuen”.

Hezkuntzaren kalitatea gainbeheran

Izendatu eta gutxira eskainitako elkarrizketa horretan, Musikeneko planteatzen ziren murrizketek izan zitzaizketen ondorioak erlatibizatu zituen Juan Carlos Perezek: “Ez dut uste murrizketek eraginik izango dutenik hezkuntzaren kalitatean; zenbaki berrietara egokitzea izango da soilik”.

Krisi ekonomikoari aurre egiteko asmoa zuten neurri berri horiek 27 irakasle kaleratzea eragin zuten, 2010eko abuztuaren. 2010-2011 ikasturterako ikasle berrientzako plazak ere 114tik 50era murriztu nahi izan zituen zuzendaritzak, eta aldi berean, ikasleen espezializazioak 34tik 20ra mugatu. Irakasle eta ikasleen partetik sortutako mobilizazioek eta presioek atzera bota zuten zuzendaritzaren asmoa, eta azkenean 75 plaza eskaini ziren, aurreko ikasturtean baino nabarmen gutxia-

go, halere. Masterclass gisa ezagututako klase berezi bat bera ere ez da burutu azkeneko urtean, eta ikasleek egin ditzaketen hautazko irakasgaiak ere izugarri murriztu dira. Ikasle bakoitzaren musika tresnan trebatzeko praktika klaseak –orain arte pertsonalizatuak– kolektibizatze proposamena ere egin zuen zuzendaritzak.

Juan Carlos Perezek esandakoaren kontra, Musikeneko ikasle eta irakasleek behin eta berriz salatu zuten zuzendaritzaren neurri berriek hezkuntzaren kalitatea berri kalterako zirela. Ikasleen musika formaziorako indibidualtasuna –musika tresnen trebatze praktikoan batik bat– eta espezializazioetako aukera zabala ezinbestekoa zela nabarmendu zuten. Salatu zuten, ospe handiko irakasleak kale-ratuz, Musikenera irakasle horiekin ikastearen matrikulatuko liratekeen ikasle asko, ez ziren matrikulatuko. Enmanuel Ferrer-Laloe zentroko piano irakaslearen hitzetan, Musikene “musikaren fakultate teorikoa” bilakatzeko hasia zen. Ikasleek, bestetik, “hezkuntza zentro batean enpresetako koste terminoak ezin” direla erabili salatu zuten, “musika formazioa ez delako torlojuak egiteko enpresa”.

Musikene urteetan lortutako “bikaintasuna”, Europan –are gehiago estatuan– erreferente bat izatera eramane zuena, arriskuan ikusi zuten ikasle eta irakasleek, zuzendaritzak hartutako neurrien ondorioz. Uste zuten posible zela egindako murrizketa “zorrotzak” gabe ere kalitate minimo bat bermatzea. Egoera ekonomikoari aurre egitea baino neurriek bestelako helburuak zituztela pentsatzen zuten ahotsak agertu ziren. Beñat Ralla ikaslearena da horietako bat, iritzi pertsonala dela nabarmendu nahi badu ere: “Nik askotan izan dudana susmoa da ez dutela Euskal Herrirako horrelako zentrorik nahi. Espainian ez badago, hemen ezta ere; ez dadila nabarmendu Euskal Herria zentzu horretan ere”. Rodriguez Suso koordinatzaile nagusiak esandakoak ez doaz ideia horretatik sobera urrun: “Musikene ez dadila parakaidista izan, ez dadila bikaintasunaren irla izan kaskarkeriaren ozeano erdian”.

Esperantzarako tartea

Hilabeteek aurrera egin ahala, eta bestelako neurri eta susmo polemikoak medio –batik bat, Rodriguez Suso Pier Caorekin Parisen batzartu izanaren salaketa, hau ofizialki Orkestra Ikasketetako zuzendari izendatu aurretik– zuzendaritza berriaren kudeaketaren kontrako kritikak ugartu zituen. Aurten go maiatzaren lehenbiziko egunetan, Musike-

Koordinatzaile nagusiak dimititu ostean, normaltasuna itzultzea da helburua orain, hezkuntzaren kalitatea berreskuratzearekin batera

neko zuzendaritza taldeko hiru kidek eta eskolako hamar sailburuek dimisioa aurkeztu zuten. Dimisioa eman zutenek zuzendaritzaren gardentasun falta eta Rodriguez Susoren irakasleekiko konfiantza eskasa salatu zuten. Era berean, azken hilabeteetako irakasle eta karguen hautaketa prozesuan erabilitako irizpideengatik zalantzak agertu eta hezkuntzaren kalitatea murrizten zuten “prekariatatearekin” bukatzeko baliabideak exijitu zituzten. Egoerari ezin eutsita Juan Carlos Perezek berak dimisioa aurkeztu zuen maiatzaren 18an, karguan urtebete eskas eman ondoren.

Ikasleek, egoerari konponbidea emateko Rodriguez Suso koordinatzaile nagusiaren dimisioa ere ezinbestekoa zela iritzita, ordura arteko protestak areagotu eta greba deitu zuten maiatzaren 19an, ikasleen %68,75ek hala sinatuta. Donostiako Bulebarrean kontzertuak emanez gerturatu zioten gizarteari aldarrikapena.

Azkenean, ekainaren 15ean, Rodriguez Susok Musikeneko patronatuaren esku utzi zuen bere kargua, eta honek dimisioa onartu hurrengo egunean. Horrela, hainbat egun lehenago Hezkuntza saileko arduradunek eta Musikeneko enpresa komiteak adostutako neurriari bidea ireki zion. Horren arabera, bi batzorde eratuko dira, kudeaketarako bata –hiru kideekin, Patricio Goyalde buru izango duena– eta batzorde mistoa bestea, hezkuntza komunitateko sektore guztien ordezkaritza izango duena. Horiek izango dira, hemendik aurrera, Musikenera normaltasuna eramateko ardura izango dutenak, eta musika hezkuntzari kalitatea bueltatzeko erronka hartuko dutenak, kaltetutako “bikaintasuna” konpondu nahian. Ikasleak ere agertu dira neurriaren alde, eta esperantzaz bizi dute egoera, Rallaren iritziz “Patri Goyalde konfiantza ematen digun pertsona” baita. ■

CAMPOS

1921-ETIK, CAMPOS-EK
HEGALUZE-KONTSERBA EGITEN DU
DENBORAREKIN HARTUTAKO OHITUREI
ESKER, HEGALUZERI ONENA BILATZEN
DU ZUK, GAUR, KALITATEZKO PRODUKTU
GOZO BATEKIN GOZATZEKO.

Gure webgunean erosi: www.clubcampos.com